

BİR AİLE, İKİ DOKTOR, ÜÇ FOTOĞRAFÇI

fotoğraf: Selim Güneş

İlham Tokatlı Dilmen: 1967'de Mersin'de doğdum, ilk öğrenimimi Mersin'de tamamladıktan sonra, orta ve lise öğrenimimi Konya Anadolu lisesinde tamamladım. Üniversite eğitimimi İstanbul Tıp Fakültesinde bitirdim. Mecburi hizmetimi Tarsus Devlet Hastanesinde tamamladım. İstanbul Üniversitesi Kardiyoloji Enstitüsünden kardiyoloji dalında Uzmanlık aldım. Halen İstanbul'da kardiyoloji uzmanı olarak çalışmaktayım.

Fotoğrafa ilgi duymam üniversite yıllarımda oldu. En çok gezi düzenleyen kulüp fotoğraf kulübü olduğu ve doğayı sevdiğim için İSTFOK (İstanbul Tıp Fakültesi Fotoğraf Kulübü)'a üye oldum. İlk fotoğraflarım gezi ve doğa fotoğraflarıdır. Gittiğim gördüğüm yerleri görüntülemek ve bunları başka insanlar ile paylaşmak hoşuma gidiyordu. Gittikçe fotoğraftan aldığım zevk gezmekten aldığım zevkin önüne geçti. Her İstanbullu fotoğrafçı gibi ben de bir dönem İFSAK'ın yollarını aşındırdım. Bir yıl fotoğraf günleri kapsamında düzenlenen fotomaratonunda 2. oldum. Ayın fotoğrafı yarışmalarını hiç kaçırmaz-

dım. Yarışmalar, gösteriler, sergiler beni daha geliştirdi tabii. 1 yıl Cemil Ağacıkoğlu ile siyah-beyaz atölye çalışmasına devam ettim. Çalışma hayatımın yoğunluğu, evlilik ve çocuk da olunca fotoğrafa ayırdığım zaman ister istemez azaldı. Artık daha az fotoğraf çekiyorum belki ama, internet sayesinde daha çok ve çeşitli fotoğrafa ulaşabiliyorum. Sanal ortamdaki inanılmaz hızlı ve yoğun bilgi alışverişi fotoğrafa bakışımı çok geliştirdi. Artık daha eleştirel bakabiliyorum.

Nevit Dilmen: 1964 yılında Tahran'da doğdum. İlk orta ve lise öğrenimini İran'da tamamladım. Tıp eğitimimi İstanbul Tıp Fakültesinde bitirdim. Fotoğrafa orta okulda babamın hediye ettiği Zeiss-İkon fotoğraf makinesi ile başladım. Fotoğrafa ilgim İran TV'sinin yayınladığı 12 haftalık bir fotoğraf eğitim dizisi ile başladı. İSTFOK İstanbul Tıp Fakültesi Fotoğraf Kulübü ile tanışmam kulübün düzenlediği fotoğraf yarışmasına tek katılımcı olarak katılmam ile başladı. Daha sonra kulübün yeniden yapılanmasına katkıda bulundum ve eğitim çalışmalarına katıldım. Bu dönemde kulüp İŞÜF (İstanbul Üniversitesi, Fotoğraf kulübü) ve ÜSAF (Üniversiteler Arası Fotoğraf Birliği) ile sıcak ilişkiler kurdu ve karşılıklı etkinlikler gerçekleştirildi. İstanbul Tabip Odası yayını Hekim Forumunda fotoğrafa ilişkin bir dizi yazı hazırladım. Yaklaşık 2 yıl İFSAK'ta yönetimde görev aldım. 2 yıl ise onur kurulu üyeliği yaptım. 1997'de İFSAK web sayfası tasarımı ve uygulama projesini Sinan Turan ile birlikte gerçekleştirdik. Yine aynı dönemde İFSAK'ta 2 yıl boyunca sayısal görüntü işleme seminerleri verdik. Mart 1999'da ilk Türkçe fotoğraf yahoogrup'ları olan fotoğraf, fotoğrafçı, karanlıkoda'yi kurdum. Temmuz 2001'de 5 arkadaşım

fotoğraf: Leyla Dilmen

ile birlikte fotoğrafım.com adlı fotoğraf sitesini kurdük. Gerçekleştirdiğim projeler arasında İstanbul Fotoğraf Günleri için "3X" adlı 3 kat büyütme makro saydam gösterisi, İstanbul Saydam Günlerinde "Gece İstanbul" gösterisi. İstanbul Saydam günleri çağrılı performans bölümünde "Beyoğlu" adlı sayısal mozaik çalışması bulunmaktadır. Ayrıca "Karlar Altında Kapadokya" gösterisini gerçekleştirdim. 2 kişisel sergi açtım. İSTFOK ve İFSAK karma sergilerine katıldım. Fotoğraf Vakfı Girişimi tarafından, Beyoğlu Komitesi'nin çalışmalarına bir katkı olarak hazırlanan "Beyoğlu Fotoğrafları" albümüne katkıda bulundum. İstanbul Büyük Şehir Belediyesi tarafından gerçekleştirilen "Bu Şehir İstanbul" adlı Washington'da açılan karma sergiye katıldım. 20 Kasım'da İngiltere Başkonsolosluğu'na yapılan bombalı saldırıda ağır hasar gören Fotoğraf Vakfına destek için fotoğraflarımızı satıyoruz karma sergisine katıldım. Gimp.org adlı yazılımının Türkçeleştirme ve 200'ün üzerinde gradyent, çeşitli eklentiler çalışmalarına katkıda bulundum. Gimpressionist adlı Multimedia CD, gösterisini hazırladım. 4 yıl DMOZ.org açık rehber fotoğraf bölümü editörlüğünü yaptım.

Tanışmanızdan itibaren meslek hayatınız ve fotoğrafla ilginiz üzerine neler söylersiniz?

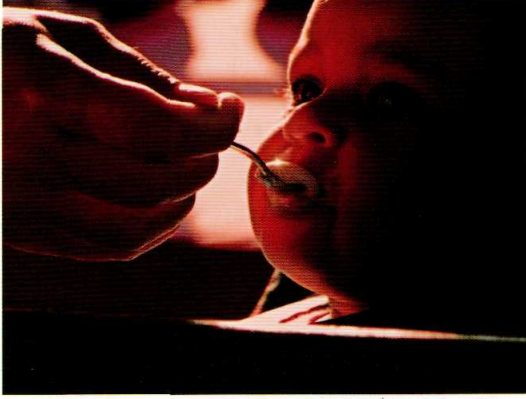
İlham: Tanışmamız üniversite yıllarında oldu. Fotoğrafa ve doğa gezilerine ilginiz yakınlaşmamızı sağladı. 1997'de evlendik. 2000'de Leyla adında bir kızımız oldu. Kızımız doğduğu andan itibaren fotoğraf makinesiyle tanıştı. Herhalde bu kadar çok fotoğraflanan ender çocuklardandır. Ayrıca fotoğrafları vasıtasıyla internette de bayağı meşhur oldu. İster istemez o da fotoğrafla ilgilenmeye çok küçükken başladı. Çektikleriyle bizi epey şaşırtıyor doğrusu.

Halen Yapı Kredi Bankası polikliniğinde ve MedAmerican Çiftelhavuzlar polikliniğinde kardiyo-loji uzmanı olarak çalışmaktayım. Hekimlik, mühendislik gibi sadece teorik bilgiyle yapılabilen bir meslek değildir. Hasta ile ilişkide bir sanat icra edilir. İyi bir hekim bilginin ışığında sanatını iyi icra edendir. Böyle olunca da yorucu ve yıpratıcı bir meslektir. Hekim kendisini ruhen beslemek ve geliştirmek zorundadır. Çevremizde çok sayıda sanatçı hekim olması bir tesadüf değildir. Fotoğraf da bu anlamda beni besleyen, yenileyen bir kaynak. İşti takip etmek, ayrıntıları yakalayabilmek, değişik gözlemlerden bakmak bana büyük keyif veriyor. Ortaya çıkan ürünlerin beğenilmesi daha da keyifli tabiki.

fotoğraf: Nevit Dilmen

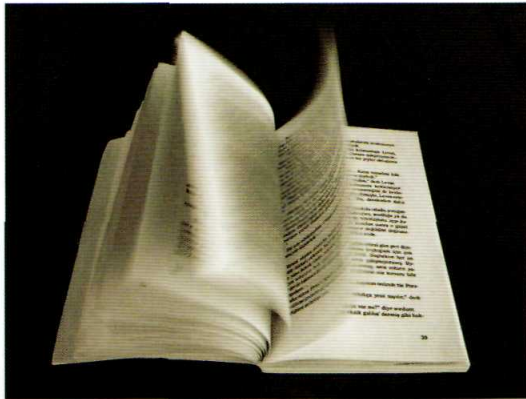
fotoğraf: İlham Tokath Dilmem

Fotoğrafla evlilik nasıl gidiyor?

İlham: Nevit fotoğrafa benden daha fazla zaman ayırıp emek veriyor. Fotoğrafa ilk başladığımızda aramızda tatlı bir rekabet vardı. Ama o arayışı bağı açtı. Şimdiye kadar kaç kere deklanşöre basmıştı bilmiyorum ama bazı gezilere beraber gittiğimiz halde bazen objektif arkasında kaldığından yüzünü özlüyoruz. Arada kızıyla sitem de ediyoruz ama ne çare, o çok mutlu. Ve tabiki çektikleri tüm sıkıntılarımıza değişiyor.

Nevit senin fotoğrafa bakış açını aktarabilir misin?

Nevit: Ben her fotoğrafta özel bir şey olması gerektiğini düşünüyorum. Bu sihirli bir an olabildiği gibi, fotoğrafsız göremediğimiz detayların kay-

fotoğraf: Nevit Dilmem

dedilmesi, infrared, ultraviyole, makro, mikro, panorama, fotomanipulasyon gibi çıplak gözün gördüğünden bizi uzaklaştıran her şey bana cazip geliyor. Teknolojinin sunduğu imkanlardan yararlanmaya karşı değilim. Elimizdeki araçları tanıyıp hangi koşulda hangi araçların kullanılmasının nasıl sonuç vereceğini kestirebildiğimiz andan itibaren fotoğraf çekmek değil fotoğraf tasarlamaya başlıyoruz. O görüntü bulunduğu zaman/mekandan alınıp başka bir zaman/mekanda sunulduğu zaman bir şeyler aktarmalı, anlatmalı... Estetiğe önem vermeme karşın, estetik benim için fotoğrafta olmazsa olmaz tarzı bir ön koşul değildir. Günümüzde izleyici görünümlü bombardımanına maruz olduğu için görsel unutkanlık, dikkat azlığı çok yaygındır. Neyin özel olduğunu önceden kestirmek güç. Bir kare 5-10 saniyeden uzun dikkat çekmeyi başardıysa başarılı demektir.

Daha iyi fotoğraf için önerileriniz?

Nevit: Başarılı fotoğrafın ne olduğu oldukça öznel bir konudur. Her fotoğraf başkadır ve tek olarak değerlendirilmelidir. İyi fotoğraf ile şipşakçılığı ayıran çekme hızı değil, gösterilen özendir. Bakış açısı, enstantane ve diyafram değeri, kompozisyon gibi şeyler. Fotoğraf yaparken çekim aşamasında istenilen sonuca ulaşmak üzere plan yapılır, plan iyi bir fotoğraf çıkacağı umudu ile uygulamaya konulur.

İyi donanım, amaca uygun makine, amaca uygun objektif, istenilen özellikleri elde etmek için sadece birer araçtır. Önemli olan araç özelliklerini doğru kullanmaktır. Fotoğrafta Belgesel, Doğa, Digital, S/B gibi pek çok dal bulunmaktadır. Çalışmanızın tarzına ait bilgileri edinmeye çalışın. İyi fotoğraf için çözüm basit: bol bol fotoğraf izleyin, eleştirileri okuyun, mümkünse bir kaç kitap okuyun, operaya, konsere, gezmeye gidin... Arada fotoğraf çekin gerisi kendiliğinden gelir.